СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Поліщук Любов Миронівна
старший викладач
Одеський національний університет
імені І. І. Мечникова
Одеса, Україна

Вступ./Introductions. Використання новітніх інноваційних технологій у процесі навчання, зумовлює необхідність реформування освіти у всіх ВНЗ. У сучасному етапі розвитку освіти набагато більша увага приділяється розвитку особистості, тому основною задачею педагогів є розвиток творчого потенціалу учасників навчального процесу, поєднання традицій, що склалися у вітчизняній школі, з новими ідеями, які пов'язані із входженням нашої держави до європейського і світового простору.

Ціль роботи./Aim. Аналіз та висвітлення змісту інноваційних освітніх технологій навчання та викладання у вищій школі.

Розглянуто та проаналізовано основні педагогічні моделі навчання та обґрунтовано питання ефективності інтерактивних технологій навчання та викладання у ВНЗ.

Матеріали та методи./Materials and methods. У наш час проблемами розробки та втілення інноваційних освітніх технологій навчання та викладання займалися В. І. Андрєєв, І. М. Дичківська, К. К. Колін, Н. І. Криворучко, І. П. Підласий, В. Д. Симоненко, В. А. Сластенін, В. В. Шапкін та інші [1].

Інноваційний розвиток педагогічної освіти – це комплекс впроваджених організаційних нововведень, необхідних для нарощування інноваційного потенціалу, професійної педагогічної підготовки студентів. Під інноваціями ми вбачаємо новизну, що ефективно змінює результати професійної підготовки майбутніх викладачів. При цьому створюються нові освітні педагогічні технології, методи, форми, засоби розвитку особистості та організації навчання і виховання.

У сучасній педагогіці розрізняють декілька моделей навчання:

- пасивна – учень виступає в ролі (об'єкта) навчання (слухає й дивиться);
- активна – учень виступає (суб'єктом) навчання (самостійна робота, творчі завдання);
- інтерактивна – ("inter" – взаємний, "act" – діяти) [1, с. 80].

Результати та обговорення./Results and discussion.

Для більш детального аналізу цих моделей, доцільно буде розглянути кожну.

1. Пасивна. Викладач є головною дійовою особою процесу, а студенти виконують роль пасивних слухачів, які потім відповідають на запитання викладача, виконують самостійні роботи. Найпоширеніший вид пасивного навчання — це лекція.

Переваги пасивного методу навчання:

- можливість викладу великого обсягу навчального матеріалу за обмежений час;
- можливість працювати з великою аудиторією;
- проста підготовка до лекції збоку викладача та студента.

2. Активна. Навчання спонукає до особистої участі, забезпечує саморозвиток, сприяє залученню до розв’язання проблем, максимально наближених до професійних, розширює й поглиблює професійні знання, розвиває практичні навички та вміння. Найпоширенішими й характерними активними методами навчання є розігрування ролей, аналіз конкретних ситуацій, дискусія, семінар, тренінг, ділова гра.

Переваги активного методу навчання:

- розвиток пам’яті та уваги;
- розвиток логічного і творчого мислення;
- формування критичного мислення;
- розвиток кмітливості;
- формування вміння дискутувати і відстоювати власну думку;

- самопізнання та самооцінювання;
- самостійність та відповідальність.

3. Найбільш ефективною та перспективною моделлю із світової практики прийнято вважати інтерактивну модель навчання. Її дуже широко використовують у таких країнах як: США, Великобританія, Японія. Порівняно з іншими моделями вона має безліч переваг [2]:

Таблиця 1.

Сутність і види інтерактивних методів навчання.

Назва	***Суть методу***
Кооперативне навчання.	Найпоширенішими методами цієї групи є робота в парах під час проведення письмових опитувань, тестування, виконання завдань; синтез думок для вирішення складних проблем під час практичних занять; пошук скарбів при проведенні семінарських занять; коло ідей при вирішенні суперечливих питань. Такі методи співпраці не дають можливості студентам ухилятися від виконання завдань, сприяють розвитку навичок спілкування у групі, критично мислити, переконувати.
Колективно-групове навчання.	Використовуються методи: мікрофон; мозкова атака при вирішенні проблемних завдань: аналіз ситуацій при вивченні деяких аналітичних понять; дерево рішень при аналізі конфліктних ситуацій. Ці методи допомагають студентам висловити свою думку.
Ситуативне моделювання.	До цієї групи можна віднести імітаційні ігри-тренінги та рольові ігри.
Опрацювання дискусійних питань.	Застосовуються методи: займи позицію (власна думка) та дискусія. Ці методи вчать студентів відстоювати власну думку, вести дискусію, стимулюють до розвитку критичного мислення, поглиблюють знання з обговорюваної теми.

Під час використання інтерактивних методів навчання формуються навички спілкування в колективі, розкриваються таланти та вміння швидко і ефективно вирішувати поставлені задачі. Також впровадження новітніх технологій сприяє розвитку особистісних якостей, таких як комунікабельність, співробітництво тощо.

Підводячи підсумки, можно сказати, що в теперішній час змін, існує декілька підходів: жити минулим, закриваючи очі на зміни у світі, прирікаючи дітей на життєвий неуспіх, або пробувати щось змінити у своєму відношенні до новітніх освітніх технологій.

Загалом, формування у студентів системи знань, умінь і навичок, необхідних для успішного колективного розв'язування задач, навчання колективної діяльності – дійовий фактор підвищення ефективності навчально-виховного процесу. Таке навчання є важливою передумовою вдосконалення процесу підготовки молоді до праці, даючи водночас змогу успішно запроваджувати нові форми і методи навчання. Тому, розробляючи зміст навчання, доцільно залучати до нього елементи, що передбачають навчання колективної діяльності – з урахуванням вікових особливостей і специфіки окремих навчальних дисциплін.

Висновки./Conclusions. Отже, на сьогоднішньому етапі модернізації вищої освіти України, одним з найголовніших стратегічних завдань є забезпечення якості підготовки спеціалістів на рівні міжнародних стандартів. Вирішити це завдання можливо за умови впровадження інноваційних технологій навчання та зміни педагогічних методик.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кошечко Н. В. Методика викладання у вищій школі: Навч. посібник. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2013. – 115 с.

2. Проектні методи навчання // [Електронний ресурс]: – Режим доступу: http://hrm.ru/